

Truukkieke

We kijken deze keer 11 jaar terug en komen uit in 2007. Dat jaar begon voor ons op 2 maart met een miniconcertje in hotel Walram als kennismaking met ons nieuwe clublokaal. Op 30 maart hielden we onze jaarvergadering en dat werd een bewogen bijeenkomst. Het bestuur trad vrijwel geheel af omdat het zich in haar beleid te weinig gesteund vond door de leden. Er volgde nog een extra ledenvergadering op 20 april, waarbij de uitkomst van een enquête besproken werd. Het gevolg daarvan was dat er een Toekomstvisie ontwikkeld werd die op 25 mei werd gepresenteerd. Dat was ook het moment waarop Jac America opnieuw tot voorzitter werd benoemd en Wiel v.d. Heijden en Jo Kuipers toetraden tot het bestuur. Op 27 april kreeg Jules Meurders een koninklijke onderscheiding uitgereikt in het gemeentehuis en daarbij zongen wij enkele liederen. Op 12 mei gaven we een Moederdagconcert in de Polfermolen, samen met de Kurkapel, mannenkoor Walram en het gemengd koor Beeker Koorzang. Wij zongen o.a. "Wae kint 't Land", " 't Wolgalied", "der Gondelfahrer", "Ti Poebtca" en "Leve langs de Geul." Een week later werd Wiel Odekerken 75 jaar en we verrasten hem met een concertje bij de Fluwelengrot. Op 3 juni zongen we in Ransdaal de H. Mis bij gelegenheid van 75-jarig jubileum van gemengd koor St. Caecilia. Op 24 juni luisterden we de H. Mis op tijdens de Sjaesbergergank met de vaste gezangen en daarnaast "Wie sjoan oes Limburg is", "Van alle kante komme veer", Op deze Zondigmörrege" en "Wae kint 't Land".

Op 24 juli overleed Harrie Meurders op 74 jarige leeftijd. Hij was jarenlang als een van de Meurdersbroers, lid van ons koor. Na de zomerstop kregen we het meteen druk. Op 18 augustus luisterden we de huwelijksmis op van Felix Lebouille en Vera Duijsings en op 26 augustus gaven we een openluchtconcertje tijdens de kunstmarkt van kunstkring Henri Jonas bij kasteel Den Halder. Daar zongen we bijna allemaal dialectliederen met een groot Geulgehalte. En natuurlijk was er op de eerste zondag van september weer het jaarlijkse Knoetsfeest. Deze

keer voor het eerst op het plein achter de Erke. Muzikale deelnemers waren de Moselsänger, Geef Gaas en de Weissheimer Blaskapel. Op 15 september namen we deel aan een korenavond in gemeenschapshuis Cascade in Vilt. Daar zongen we o.a. "der Gondelfahrer", "Cekolina", "la

Pastorella" en "Mien leef Limburg". Op 26 september luisterden we de H. Mis op in Oosterbeemd, bij gelegenheid van de honderdste verjaardag van oma Marie Meurders. Tevens werd ze die dag tot erelid benoemd. Op 29 september verzorgden we een bedankconcert in het klooster van de zusters Franciscanessen in de Stoepert. Daar zongen we een groot deel van de nummers die we ook in Vilt zongen.

Op 13 oktober vond in Schin op Geul de jaarlijkse zangersdag plaats. We zongen er "la Pastorella", "Prés du fleuve étranger" en "Cekolina". Jurylid Jean Lardinois had er louter waarderingen als "goed" en "zeer goed" voor over.

Op 9 november vond in ons repetitielokaal de presentatie van het boekje "Vallekeberg huère en zeen" van Jan Schurgers plaats, die we opluisterden met een aantal liederen uit dat boekje. Op 17 november vond onze jaarviering plaats en daarin huldigden we onze jubilarissen Wiel v.d. Heijden (50) en Jo Meurders (40). Bèr Essers vierde zijn 25-jarig jubileum stilletjes thuis. We sloten het jaar af op 22 december met een kerstconcert in het bejaardenhuis in Hulsberg en op 26 december met het opluisteren van de H. Mis in de Oude kerk.

3x bedankt concert

Het jaarlijkse 3x bedankt concert op zaterdag 17 maart is weer een groot succes geworden. De Polfermolen was volledig gevuld en er werd weer een muzikaal hoogwaardig programma gepresenteerd aan de Valkenburgse bevolking.

Wij brachten als eerste nummer het spetterende Zigeunerkoor uit de opera "Il Trovatore" van Giuseppe Verdi, gevolgd door onze eerste uitvoering van het gevoelige lied "'t Greun van 't Graas" van Henk Hover. Daarna volgde het vlotte Engelse zeemanslied "The Mermaid" en we sloten af met eveneens een première en wel de uitvoering van "Mien Limburgs Land" van de Schintaler, in een bewerking van Leon Dijkstra.

Na de pauze sloten we aan bij gemengd koor Chorale om samen met hen het lied "Im Prater blühen wieder de Bäume" ten gehore te brengen.

Al met al dus weer een zeer geslaagde muzikale avond voor onze eigen bevolking, met een gezellige afronding tot in de kleine uurtjes.

Het 8 noten-interview

Deze (eerste) keer: onze eerste tenor Ger Thewessen

Eerst even vooraf. Nadat Luuk Scholten aangaf het Geulzetsje niet meer te kunnen maken i.v.m. gezondheidsklachten en men mij vroeg om deze taak over te nemen, koos ik voor Het 8 noten-interview. Als je uitgenodigd wordt om deelnemer te zijn aan het interview zijn onderstaande vragen ons uitgangspunt. Hierbij wil ik Luuk nogmaals bedanken voor zijn tomeloze inzet bij het samenstellen van ons Geulzetsje.

Do 1. Vertel over het gezin waarin je opgroeide of vertel iets over je jeugd?

Ik heb een hele fijne jeugd gehad. Heel veel geravot op straat, voetbal gespeeld. Ook in mijn latere jeugd heb ik gevoetbald en nu zit ik stevast gekluisterd aan de beeldbuis als er voetbalwedstrijden uitgezonden worden.

Na de lagere school ging ik in opleiding in het klooster van de Montfortanen. Een gemakkelijk uit te leggen keuze: het klooster lag tegenover ons ouderlijk huis.

Tijdens het laatste studiejaar heb ik de opleiding afgebroken, omdat ik de meisjes ontdekte. Ik wist wel dat er meisjes waren, maar als ik Montfortaan werd kon ik de meisjes vergeten.

Ons gezin bestond uit acht kinderen te weten vijf meisjes en drie jongens.

Re 2. Hoe ziet je eigen gezin er nu uit?

Op 23 jarige leeftijd trouwde ik in Meersen met mijn Ody. We kregen één zoon en twee dochters. Inmiddels zijn er vier kleinkinderen. Wij vinden het fijn dat ze alle drie dicht in de buurt wonen.

Tevens tref je momenteel in huize Thewessen een 'schildpadpoes' aan.

Mi 3. Wat doe/deed je beroepsmatig?

In de maand december stopte ik met mijn studie bij de Montfortanen. Mijn ouders stelden me toen voor de keuze: of door leren, of werken. Ik koos voor werken. Ik ben toen begonnen als meubelstoffeerder en na een aantal andere beroepen, solliciteerde ik op 26 jarige leeftijd bij de 'post'. Tijdelijk werd ik benoemd in Valkenburg. Gelukkig kreeg ik snel een vaste aanstelling. Eerst als besteller, daarna als besteller-chauffeur.. In totaal heb ik 46 jaar gewerkt, waarvan 35 jaar bij de post.

Fa 4. Waarom koos je voor Geulklank? Wat trekt je het meest aan in onze vereniging?

Bij de P.T.T. was George Kwakkernaat mijn collega. George was Geulklanker. George nodigde mij en Ody uit voor het bijwonen van een concert in Meerssen. Ik genoot enorm van de zang, het repertoire sprak me erg aan. Maar naast de mooie zang was er ook de gezelligheid. Na het concert werd na een tijdje de beruchte processie gelopen, compleet met een café-tafel als hemel, een tafelkleed als kazuifel en het oer serieuze gezicht van Paul.

Het repertoire van Geulklank met name de Oost-Europese en Limburgse liederen bevallen me enorm. Ik mis de optredens in het Kozakkentenu.

Verder heb ik ontzettend genoten van de opnames van de LP's en cd's.

Sol 5. Heb je naast zingen nog andere hobby's of vrijetijdsbestedingen?

Wandelen, in de tuin werken en twee dagdelen ben ik als vrijwilliger werkzaam in het Ronald McDonaldhuis (Kindervallei) in Houthem. Op de woensdagochtend doe ik kleine klusjes en op de dondermiddag begeleid ik ouders en leerlingen. Na een open dag had ik me voorgenomen om hier als vrijwilliger aan de slag te gaan bij mijn pensioen.

Verder ben ik een passieve voetballer.

La 6. Heb je een leuke anekdote voor ons? Het liefst die wij als Geulklankers nog niet weten.

Jac Drissen, Jules Meurders en ik woonden alle drie in Meerssen. Jac en ik reden om de beurt. Er waren wel al alcoholcontroles, maar dit belette ons niet om toch een paar pilsjes te drinken. En ja hoor op een avond was er in Houthem alcoholcontrole. Gelukkig reed Jac. Hij liet zijn politiepenning zien en we mochten doorrijden. Ik had mazzel.

Ik ging in september 1976 bij Geulklank. Toen ik 'proof' moest zingen, heeft Ody me keurig de broek geperst opdat ik een goede indruk zou maken. Collegae-zangers hebben hier hard om moeten lachen.

Eenmaal had Jac zijn huissleutel vergeten. Ody en Phil waren op stap, zodat er niets anders voor Jac op zat om bij mij thuis op Phil te wachten. Ik zei tegen Jac dat ik naar bed ging omdat ik als postbode er al weer vroeg uit moest. Ik stelde voor dat Jac op de bank ging liggen en wachtte op de dames. Toen Ody binnenkwam, trof ze een snurkende Jac aan op de bank. Ik had haar gezicht wel eens willen zien. Phil werd op de hoogte gebracht en kwam Jac halen. Dit verhaal werd niet verzwegen en Jac mocht het nog vaker horen dat hij op zijn rug nog afdrukken had van de knopen van de bank van ons.

Na een repetitie, na het drinken van enkele biertjes ging ik met een aantal Geulklankers naar huis. Bij de Hema en AH stonden de taarten en vlaaien buiten voor de gebouwen voor moederdag. Achteraf kreeg de drank de schuld, maar één ding is zeker: de echtgenotes werden die vroege ochtend al verrast met een taart voor Moederdag. Wij konden dit overheerlijke gebak niet laten staan.

Si 7. Aan welk uitstapje heb je de leukste herinneringen?

Er zijn meerdere uitstapjes waar ik hele fijne herinneringen aan bewaar. In het verleden was er bijna elk jaar een uitstapje. Uitstapjes met één overnachting. Uitstapjes naar Duitsland, Zeeland. Tijdens het uitstapje naar Zeeland met een bezoek aan Neeltje Jans was Ody in verwachting. Tijdens een strandwandeling had iedereen pret om te zien hoe zij niet tussen de paaltjes (de stormbrekers) door kon en om moest lopen. Geulklank sliep toen in een jeugdherberg. Vrouwen en mannen apart. 's Avonds werd er nog een bezoek gebracht aan de 'friture', zo dacht men. Het bleek de vuurtoren te zijn.

Do 8. Je kunt alles nog eens opnieuw doen. Wat zou je anders doen?

Niets.....

Ik heb geen spijt er van gehad dat ik lid ben geworden van Geulklank. Ook geen spijt dat ik in Valkenburg ben komen wonen. Het werken bij de post heb ik met heel veel plezier gedaan.

Ik ben gelukkig getrouwd met Ody, die me steeds alle ruimte geeft om er voor Geulklank te zijn.

Al met al ben ik tevreden en zou niets anders willen.

Overlijden Jan Rohs

We blijven klappen krijgen van het noodlot. Ruim een week na het overlijden van Jo Loozen, kwam tijdens het 3x bedankt concert op 17 maart het bericht door dat onze bariton Jan Rohs die ochtend was overleden. Jan was lid van ons koor sinds december 1974 en dus iets meer dan 43 jaar. Hij was een sonore bariton die regelmatig schitterde als solist. Helaas kon hij al heel wat jaren onze repetities niet meer bezoeken vanwege lichamelijke klachten, maar hij bleef ons wel en wee altijd intensief op afstand volgen.

Op vrijdag 23 maart hebben we tijdens een intieme avondwake met onze zang afscheid genomen van Jan. We wensen Jeanne en de verdere familieleden veel sterkte toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Overlijden Jo Loozen

Vrijdag 9 maart bereikte ons het droevige bericht dat onze tenor Jo Loozen die ochtend was overleden. Jo is 87 jaar oud geworden en werd lid van ons koor vlak na de oprichting in 1950. Dat betekent dat hij meer dan 67 jaar lid was van Geulklank. Ruim 2 jaar geleden huldigden we hem nog in Valkenheim vanwege

zijn 65-jarig lidmaatschap. En daar heeft hij van genoten en zong zelfs af en toe mee.

Jo was een trouw lid, dat nooit ontbrak bij repetities en uitvoeringen. Zijn taalgevoel en humor waren kenmerkend voor hem. Hij maakt graag grapjes, speelde dan met taal en liet zijn spontane lach klinken. De laatste jaren liet zijn gezondheid na. Hij kon de repetities niet meer bezoeken en kwam uiteindelijk in Valkenheim terecht. Toch probeerde hij alles wat om hem heen gebeurde te volgen en vooral het wel en wee van ons koor had zijn grote belangstelling. Ook het Valkenburgse dialect stond hoog in zijn vaandel. Dat bleek ook weer tijdens de uitvaartdienst die wij opluisterden op 14 maart in de Oude Kerk. Heel wat dialectliedjes passeerden de revue. We sloten af met een indrukwekkend gezongen "D'n Ingel" en daarna begeleidden we hem naar zijn laatste rustplaats aan de

Kroanjaorige

12 mei Jos Starmans	60 jaar
1 juni Leo Sangen	50 jaar
6 juni Jules Cordeweners	65 jaar

Van de bestuurstafel

Het bestuur is de afgelopen maanden bezig geweest met de voorbereidingen van het 3x bedanktconcert. Bovendien is er de nodige tijd gestoken in het herzien van de begroting 2018 en de doorstart van onze "Club van vrienden van Geulklank".

Helaas kwamen daartussen door de activiteiten behorende bij het overlijden van Jo Loozen en Jan Rohs. En ook de organisatie rondom het Zonnebloem concert op 26 mei in Maastricht werpt zijn schaduw al vooruit.

Dat eine van oes vriewilligersj tiedes 't wèrldkampioensjap veldrieje bie de ièrste de bèste beklumming van de Cauberg al in de pratsj loag. Ouch weurd gezag dat 't joamer waor dat 'r ziene fiets neet bie ziech houw, andersj hou 'r aan de wedsjtried mèt kinne doen. Zègke Ze.

